

Tredie Møde.

Lorsdagen den 9de Oktober Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Sekretæren oplæste Protokollen fra forrige Møde, som derefter blev underskrevet.

Formanden: Jeg nævner, at jeg fra de forskjellige Herrer Ministre har modtaget Underretning om, hvilke Lovforslag de have fremsat i Folkethinget; tillige er der modtaget Exemplarer af Lovforslagene, og de ere ombelte.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet har underrettet mig om, at han agter her i Landstinget at fremsætte: Forslag til Lov om Opsørelse af en Tilbygning til Charlottenborg Slot. Fremføttelsen vil komme paa Dagsordenen for næste Møde.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fremføttelse ved Finansministeren af Forslag til Lov om Hærstyrken paa de dansk-vestindiske Øer.

Finansministeren (Estrup): Jeg behøver neppe at tilbagekalde i det ærede Things Erindring den Række af Ulykker, som have ramt vore vestindiske Kolonier og særlig St. Croix i Løbet af de sidste 10—12 Aar. Det vil vistnok være i de fleste af de ærede Medlemmers Erindring, at i Aaret 1867 blev Den stærkt medtagen saavel af Nordfjæld som Orkanfæde, at der efter den Tid, navnlig efter Aaret 1871, indtraadte en Række af Misværtaar, og at der endelig i Oktober forrige Aar udbrød Oprør, som jo var endnu det værste Slag, der har ramt Den. Derefter vil det neppe kunne være overraskende, at Tilstanden paa St. Croix er temmelig tristestløs, nu da Tilstanden er en saadan, at Forudsætningen for Kolonialloven af 27de November 1863, nemlig den, at Den selv skulde bære ikke blot sine kommunale Udgifter, men ogsaa de Statsudgifter, der faaldt paa dens Territorium, efter Regjeringens Formening ikke mere er tilstede, og at Kolonien, overladt til sig selv, gaar en hurtig og sikker Ruin imøde. Jeg kunde ønske at meddele det ærede Thing enkelte Tal til nærmere Begrundelse af det af mig Anførte. Jeg vil saaledes nu kunne angive saa nøjagtigt, som det overhovedet er muligt, til hvilken Sum den direkte Ødelæggelse ved Oprøret paa fast Eiendom er løbet op. Det er efter de af Regjeringskommissionen reviderede Undersøgelser og tilbelskottet paa dens egne Undersøgelser, at dette Tal er fremkommet. Tallet er 830,382 Dollars, omfat i dansk Mynt altsaa omtrent 3 $\frac{1}{3}$ Million Kroner. Men dermed er ingenlunde angivet det

samlede Tab, som Oprøret har foraarsaget St. Croix, thi heri er ikke medregnet hverken Nærings-tabet overhovedet, hidrørende fra Standsningen i Driften, og heller ikke Tabet paa Sukkerhøsten, hidrørende fra, at Høsten paa Grund af Bærkernes Ødelæggelse først kunde begynde saa sent, at der ved Høstens Afslutning endnu stod omtrent en Trebiedel af Høsten paa Marken, for den største Del ødelagt. Dette Tab paa Sukkerproduktionen, som vistnok lavt kan anslaaes til en 4000 Fæde, vil jo efter den sædvanlige Buerding pr. Fæd Sukker med tilhørende Mallas og Rom udgjøre 70 Dollars pr. Fæd, altsaa ialt 280,000 Dollars eller over en Million Kroner. Orkan- og Nordfjældstøden blev i sin Tid ansat til noget over 154,000 Dollars, et ret anseeligt Ciffer, som dog ganske forsvinder ved Siden af det Ciffer, som betegner Ødelæggelserne og Tabene, hidrørende fra Oprøret. Svormegat St. Croix har tabt ved Misværtaar i Produktionen, er ikke saa let at opgive, idet selvfølgelig en Opgjørelse deraf vil bero paa, hvad man turde anse for at være en Middelhøst. Enkelte og, som det forekommer mig, ret talende Tal ser jeg, mig dog istand til at meddele. Der foreligger her for mig en Opgjørelse af Sukkerudførselen i Aarene fra 1865—66 til 1878—79. Den højeste Udførsel, der har fundet Sted, har været lidt over 15,000 Fæde, den laveste 3,800 Fæde. Læger man Gjennemsnittet af de første 7 Aar og sammenholder det med Gjennemsnittet af de sidste 7 Aar, saa bliver det for de første 7 Aar en Gjennemsnitsudførsel af 10,540 Fæde, men for de sidste 7 Aar kun af 6,660 Fæde, altsaa henved 4000 Fæde mindre om Aaret i Gjennemsnit i de sidste 7 Aar end i de første, og da, som allerede af mig meddelt, et Fæd Sukker med Tilbehør repræsenterer en Verdi, der nu ansættes til 70 Dollars — tidligere var den sædvanmæssige Beregning 75 Dollars — saa bliver dette mindre Salgsudbytte af Høsten for de sidste 7 Aar i Sammenligning med de første 7 Aar i Perioden omtrent 280,000 Dollars om Aaret, med andre Ord godt og vel 1 Million Kroner. Det er ganske naturligt, at denne Tilbagegang i Skatteborgernes Indtægt ogsaa har fundet Udtryk i en formindsket Indtægt for Kolonialkassen, da denne Indtægt jo væsentlig beror paa Størrelsen af Udførselen og Størrelsen af Indførselen. Da Sukker med Tilbehør — Rom og Mallas — omtrent er den eneste Udførselsartikel, er det givet, at Udførselsafgiften maa have været meget lavere i de senere Aar end i de forudgaaende, og da Indførselen jo for en stor Del retter sig efter Bøernes Evne til at forbruge den, saa er det ganske naturligt, at Indførselsafgiften stadig er sunken i samme Forhold, som Bestanden er aftagen. Det viser sig ogsaa, naar man sammenholder Budgetterne for Aarene 1865—66 indtil 1877—78. I de første Aar udgjorde Indtægterne aarlig